

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 3432

гр. София, 03.07.2024 г.

**ВЪРХОВЕН КАСАЦИОНЕН СЪД, 1-ВО ГРАЖДАНСКО
ОТДЕЛЕНИЕ 3-ТИ СЪСТАВ**, в закрито заседание на девети април през две
хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Бонка Дечева

Членове: Ваня Атанасова
Атанас Кеманов

като разгледа докладваното от Ваня Атанасова Касационно гражданско дело
№ 20238002103278 по описа за 2023 година

Производството е по чл. 288 ГПК.

Подадена е касационна жалба от ответника „Пик Нюз“ ЕООД, адв. М. М., против решение № 732 от 15. 02. 2023 г. по в. гр. д. № 15359/2021 г. на СГС, IV А състав, в частта потвърждаваща решение № 20140828 от 17. 06. 2021 г. по гр. д. № 46381/2020 г. на СРС, ГО, 32 състав, в частта, с която „Пик Нюз“ ЕООД е осъдено, на основание чл. 49 ЗЗД, да заплати на В. А. Ц. сумата 24900 лв. (частична претенция от 500000 лв.) обезщетение за неимуществени вреди, причинени от клеветнически твърдения и обидни изрази, съдържащи се в следните статии, публикувани в електронното издание „Информационна агенция ПИК“, собственост на дружеството, с електронен адрес www.pik.bg: 1) „САМО В ПИК: Съдийката В., омъжена за зловещите Б., води пуча срещу Г.. Надвисва сянката на М. О. и К. К...“ - от 7.10.2019г.; 2) „КРАДЕТЕ, но цитирайте! Ето къде лъсна едно към едно статия на ПИК за скандалната съдийка В., женена за бос на Б.“ - от 10.10.2019г.; 3) „Нови данни за съдийката В., метежницата против Г. - баща ѝ бивш агент на ДС, лежал в затвора за контрабанда на цигари - от 11.20.2019г.“; 4) „ГАВРА С БЪЛГАРИЯ И ТЕМИДА: Л. П. стана уличен протестър наред В.! Шефът на ВКС опозори държавата - мъкне се по тротоарите в тога с ъндърграунд съдийката Кака В. и Н. К.“ – от 12.1.2020г., както и от клеветнически твърдения и обидни изрази, съдържащи се в публикувани в същия сайт потребителски коментари към статиите: „селска пръчка“, „иска да рекетира“, „много нагло създаване и яко корумпе“, „просто един от всичките типични български съдии - минало скрито при кадровиците, настоящето - без особена разлика с това на обикновените рекетъори, пълна безнаказаност“, ведно със законната лихва върху тази сума, считано от 25. 09. 2020 г. до

окончателното ѝ изплащане. В изложението по чл. 284, ал.3, т.1 ГПК се поддържа наличие на основания по чл. 280, ал.1, т. 1 и ал. 2, пр. 3 ГПК за допускане до касационно обжалване на въззивното решение в обжалваната част. Иска се отмяната му и отхвърляне на предявения иск по чл. 49 ЗЗД. Претендират се съдебни разноски.

Подаден е отговор на касационната жалба от ищцата В. А. Ц., с който се поддържа липса на основания по чл. 280 ГПК за допускане до касационно обжалване на въззивното решение в осъдителната му част, правилност на същото и неоснователност на касационната жалба. Претендират се разноски за настоящата инстанция.

Подадена е касационна жалба и от ищцата В. А. Ц., чрез адв. А. Н. И., против решение № 732 от 15. 02. 2023 г. по в. гр. д. № 15359/2021 г. на СГС, IV А състав, в частта потвърждаваща решение № 20140828 от 17. 06. 2021 г. по гр. д. № 46381/2020 г. на СРС, ГО, 32 състав, в частта, с която е отхвърлен искът на В. А. Ц. да бъде осъдено „Пик Нюз“ ЕООД да премахне от сайта на електронното издание „Информационна агенция ПИК“, собственост на дружеството, с електронен адрес www.pik.bg, следните статии, съдържащи обидни и клеветнически твърдения по отношение на ищцата: 1) „САМО В ПИК: Съдийката В., омъжена за зловеците Б., води пуча срещу Г.. Надвисва сянката на М. О. и К. К...“ - от 7.10.2019г.; 2) „КРАДЕТЕ, но цитирайте! Ето къде лъсна едно към една статия на ПИК за скандалната съдийка В., женена за бос на Б.“ - от 10.10.2019г.; 3) „Нови данни за съдийката В., метежницата против Г. - баща ѝ бивш агент на ДС, лежал в затвора за контрабанда на цигари - от 11.10.2019г.“; 4) „ГАВРА С БЪЛГАРИЯ И ТЕМИДА: Л. П. стана уличен протестър наред В.! Шефът на ВКС опозори държавата - мъкне се по тротоарите в тога с ъндърграунд съдийката Кака В. и Н. К.“ – от 12.1.2020г., както и публикуваните коментари към статиите, съдържащи клеветнически твърдения и обидни изрази: „селска пръчка“, „иска да рекетира“, „много нагло създаване и яко корумпе“, „просто един от всичките типични български съдии - минало скрито при кадровиците, настоящето - без особена разлика с това на обикновените рекетъори, пълна безнаказаност“. Иска се допускане до касационно обжалване на въззивното решение в посочената част на основанието по чл. 280, ал. 1, т. 3 ГПК, отмяната му в същата и уважаване претенцията на ищцата.

Върховният касационен съд, при извършването на преценка за наличие на основания по чл. 280 ГПК за допускане до касационно обжалване на въззивното решение, съобрази следното: За да уважи иска по чл. 49 ЗЗД, предявен като частичен за сумата 24900 лв., ведно със законната лихва от 25. 09. 2020 г. до окончателното ѝ изплащане, въззивният съд, възприемайки мотивите на първата инстанция, на основание чл. 272 ГПК, и излагайки и собствени такива, е приел, че са налице предпоставките на чл. 49 ЗЗД за ангажиране на обективната гаранционно-обезпечителна отговорност на ответното дружество – противоправно действие или бездействие от страна на лице, на което е възложено извършване на работа и причиняване на вреда при или по повод изпълнението на възложената работа.

По делото е установено, че ответното дружество „Пик Нюз“ ЕООД, като собственик на електронното издание „Информационна агенция ПИК“ с електронен адрес www.pik.bg е възложител на работа (т.е. чрез своите служители и наети на работа лица определя характера

и съдържанието на публикуваните в материали и носи отговорност за съдържанието им). Лица-изпълнители на възложената работа са осъществили описаните в исковата молба деяния. Допуснали са на посочените по-горе дати (7. 10. 2019 г., 10. 10. 2019 г., 11. 10. 2019 г. 12. 01. 2020 г.) да бъдат публикувани статиите със заглавия: „САМО В ПИК: Съдийката В., омъжена за зловещите Б., води пуча срещу Г.. Надвисва сянката на М. О. и К. К...“; „КРАДЕТЕ, но цитирайте! Ето къде лъсна едно към едно статия на ПИК за скандалната съдийка В., женена за бос на Б.“; „Нови данни за съдийката В., метежницата против Г. - баща ѝ бивш агент на ДС, лежал в затвора за контрабанда на цигари - от 11.10.2019г.“; „ГАВРА С БЪЛГАРИЯ И ТЕМИДА: Л. П. стана уличен протестър наред В.! Шефът на ВКС опозори държавата - мъкне се по тротоарите в тога с ъндърграунд съдийката Кака В. и Н. К.“, съдържащи следните обидни квалификации и клеветнически твърдения по отношение на ищцата: „водач на пуч“, „по-популярна в ъндърграунд средите като „В.“, защото е съпруга на известния крими герой от 90-те години до днес М. М. Б. – Б.“, „официално влиза и се свързва с криминалната престъпност по Черноморието и Плевен“, „видимо забогатяла от ъндърграунд подвизите на мъжа си, спокойно си издава присъди и расте в йерархията на соросоидните магистратски организации“, „скандалната съдийка В.“, „нови данни за съдийката В., метежницата против Г. – баща ѝ бивш агент на ДС, лежал в затвора за контрабанда на цигари“, „скандалната съдийка“, „дебели връзки с ъндърграунда“, „близка с кримиконтингента“, „ъндърграунд съдийката кака В.“, „скандална родна съдийка от соросоидните кръгове – В. Ц.“, „въпросната съдийка е по-популярна в ъндърграунд средите като „В.“, „основно острие на скандалния ССБ, благодарение на който се издига в магистратските среди, твърдения, че ищцата се е издигнала в магистратските среди по нерегламентиран начин и че редица нейни съдебни решения разкриват връзка между нея и подземния престъпен свят“. Допуснали са и публикуване на коментари към статиите, съдържащи следните обидни и клеветнически твърдения спрямо ищцата: „селска пръчка“, „иска да рекетира“, „много нагло създание и яко корумпе“, „просто един от всичките типични български съдии - минало скрито при кадровиците, настоящето - без особена разлика с това на обикновените рекетъори, пълна безнаказаност“.

Публикуването на статиите с посочено съдържание и непремахването на обидните и клеветнически коментари представлява противоправно деяние, тъй като със същите са разгласени позорни обстоятелства за ищцата, неотговарящи на истината, и са отправени обиди към същата, нарушена е забраната да се накърнява доброто име и честта на другото. Част от информацията е клеветническа, тъй като е позорна и неприемлива според обществените морални норми - приписва на ищеца извършването на противоправни деяния и не е доказано от дружеството, носещо тежестта да установи осъществяването на изложените в статията факти, че изнесената информация отговаря на обективната действителност, а част съдържа обидни изрази. Изложените в статията обстоятелства са представени като със сигурност осъществили се факти, но доказателствата не установяват тези факти да отговарят на истината.

Доказано е причиняването на неимуществени вреди на ищцата и причинна връзка между вредите и противоправното деяние на изпълнителите на работата, възложена от ответното

дружество. Статията е предизвикала у ищцата чувство на гняв, притеснение и безсилие в продължение на около шест месеца след публикациите. Имала е негативно отражение и в работата ѝ като съдия, тъй като страни по разпределени ѝ за разглеждане дела ѝ искали отвод, заради изнесените в статиите данни. Ищцата възприела негативно и емоционално публикуваната в сайта невярна информация и използваните изрази относно личността ѝ. Относно размера на обезщетението съдът е приел, че справедливото обезщетение за причинените на ищцата неимуществени вреди възлиза на 24900 лв. и този размер не е прекомерен. При определяне на размера са съобразени всички релевантни обстоятелства: че процесните неверни твърдения и обидни изрази са станали достояние на широк кръг лица чрез средство за масова информация – интернет страницата на информационната агенция, достъпна от всяко устройство. Съобразил е естеството на претърпените неимуществени вреди от ищцата – касае се за уронване на авторитета ѝ в личен, социален и професионален аспект, както и конкретно търпените от ищцата негативни емоционални изживявания. Отчетено е и обстоятелството, че вредите са търпени през продължителен период от време. За неоснователни са приети доводите на ответното дружество, че твърденията в статията представляват упражняване на правото на мнение на автора и оценъчни твърдения за дейността на ищцата. За неоснователни са приети оплакванията, че решението е базирано на твърдяно приписано престъпление, което дори не било уточнено. В тази връзка съдът е приел, че публикуваните твърдения са за връзка на ищцата с „криминалния свят“, с „ъндърграунда“, както и че верността на тези твърдения не е установена от събраните доказателства. За неоснователно е прието оплакването за постановяване на първоинстанционното решение при допуснато съществено процесуално нарушение, изразяващо се в необсъждане на всички събрани по делото доказателства, доколкото не е конкретизирано кои точно доказателства не са обсъдени. За неоснователно е прието оплакването за необсъждане показанията на свидетеля Н., според които преди публикуване на статиите е проведено добросъвестно журналистическо разследване – съдът е приел, че „хората в Плевен“ не може да бъдат източник на журналистическо разследване. В изложението по чл. 284, ал. 3, т. 1 ГПК към касационната жалба на „Пик Нюз“ ЕООД се поставят следните въпроси във връзка с основанието по чл. 280, ал. 1, т. 1 ГПК:

1. Как следва да се преценяват от съда събраните по делото доказателства – в частност свидетелските показания, при определяне обезщетението за претърпени неимуществени вреди, съобразно разпоредбата на чл. 52 ЗЗД, ако няма други доказателства (писмени доказателства или експертизи), установяващи претърпени от ищцата неимуществени вреди?
2. Счита ли се за удовлетворено изискването за справедливост, установено в чл. 52 ЗЗД, ако въззивният съд не е посочил конкретно каква е продължителността и интензитета на претърпените физически и душевни болки и не е изложил мотиви относно взаимовръзката между продължителността на претърпените неимуществени вреди и размера на присъденото обезщетение? Длъжен ли е съдът да изтъкне конкретните обстоятелства, обосноваващи присъждането на претендираното обезщетение за неимуществени вреди, в мотивите на съдебното решение или е достатъчно посочването, че обезщетението за неимуществени вреди се определя по справедливост?

3. Формалното препращане към мотивите на първоинстанционния съд освобождава ли въззивната инстанция от задължението да изложи собствени мотиви, от които да се установи обсъдил ли е и анализирал ли е относимите към правния спор доказателства, както и твърденията, доводите и възраженията на страните.

4. Каква следва да бъде продължителността на даден период от време на претърпените неимуществени вреди, за да бъде същият определен от съда като продължителен и/или траен?

5. Длъжен ли е съдът в мотивите към акта си да извърши анализ и преценка на твърденията за клеветнически изрази – да посочи и да разграничи кои конкретни изрази представляват твърдения за факти и кои оценка на фактите, съответно дали фактите са неверни и позорни и дали оценките са в рамките на свободата на словото по чл. 39, ал. 1 КРБ и следва ли да се посочи за кои изявления и изрази следва да се ангажира отговорността на деликвента и кои са правомерно извършени?

Изложението съдържа позоваване и на чл. 280, ал. 2, пр. 3 ГПК.

Първият въпрос се поставя във връзка с оплакването на касатора за допуснати процесуални нарушения, изразяващи се в неизвършване преценка достоверността на показанията на св. Т., съгласно чл. 172 ГПК, и необсъждане на показанията на св. Н..

Въпросът не е решен в противоречие с практиката на ВКС.

Няма пречка фактът на претърпени неимуществени вреди, изразяващи се в негативни емоционални изживявания – преживяно чувство на притеснение, гняв, безсилие и т.н. да се установява само с гласни доказателства. Въззивният съд е обсъдил показанията както на свидетеля на ищцата, така и на свидетеля на ответника. Няма данни за предубеденост или заинтересованост на свидетеля Т. от изхода на конкретното дело, за да се извършва преценка по чл. 172 ГПК. Изводът на съда, че разкази на познати хора от Плевен за миналото на съпруга на ищцата и за нейното минало не представлява журналистическо разследване за проверка достоверността на публикувани факти е направен именно след обсъждане показанията на свидетеля Н.. А оплакванията за допуснати съществени процесуални нарушения при преценка на гласните доказателства, както и за необоснованост на фактическите изводи по съществуването си представляват касационни основания за неправилност на съдебния акт по смисъла на чл. 281, т. 3 ГПК, чиято основателност би могла да се прецени само при постановяване на решение по чл. 290 ГПК. Обсъждането им във фазата по чл. 288 ГПК, вр. чл. 280, ал. 1, т. 1 ГПК е недопустимо, тъй като в тази фаза се преценява дали са основанията по чл. 280, ал.1, т.1-т.3 ГПК за допускане до касационно обжалване, но не и правилността на атакувания акт.

По отношение на втория и четвъртия въпрос също не е налице поддържаното от касатора допълнително основание по чл. 280, ал. 1, т. 1 ГПК за допускане на касационно обжалване. Същите не са решени в противоречие със създадената във връзка с прилагане на нормата на чл. 52 ЗЗД практика на ВС и на ВКС със задължителен и незадължителен характер – с ППВС № 4/23.12.1968 г. и постановени решения по чл. 290 ГПК, включително и посочените и представени от касатора. В цитираното постановление е прието, че размерите на обезщетенията за неимуществени вреди се определят от съда по справедливост, като

понятието “справедливост” по смисъл на чл. 52 ЗЗД не е абстрактно, а е свързано с преценката на редица конкретни обективно съществуващи обстоятелства, които трябва да се съобразяват при определяне размера на обезщетението и които съдът е длъжен да обсъди - характера на увреждането, начина на извършването му, обстоятелствата, при които е извършено, допълнителното влошаване състоянието на здравето, причинените морални страдания и др. В настоящия случай въззивният съд, възприемайки мотивите на първоинстанционния съд по реда на чл. 272 ГПК и излагайки и собствени такива, в съответствие с практиката на ВС и ВКС, при определяне на размера на дължимото обезщетение за неимуществени вреди, е извършил преценка на всички факти, установени по конкретното дело, които са от значение за точното прилагане на принципа на справедливост: интензитета и продължителността (около шест месеца след инцидента) на търпените негативни емоционални изживявания; обстоятелството, че процесните неверни твърдения и обидни изрази са станали достояние на широк кръг лица чрез средство за масова информация – интернет страницата на информационната агенция, достъпна от всяко устройство; обстоятелството, че клеветническите твърдения и отправените обиди са засегнали ищцата и са урили авторитета ѝ в личен, социален и професионален аспект, което рефлектира и върху обема търпени негативни психични изживявания. Съобразил е и икономическите условия в страната към осъществяване на деликта. Оплакванията за необоснованост на фактическите изводи в обжалваното решение представляват касационни основания за неправилност по смисъла на чл. 281 ГПК.

Не е налице основанието по чл. 280, ал. 1, т. 1 ГПК за допускане до касационно обжалване на въззивното решение по третия въпрос. Въззивният съд, като инстанция разглеждаща по същество правния спор, е посочил, че на основание чл. 272 ГПК възприема изцяло изводите на първоинстанционния съд от фактическа и правна страна, като ги приобщава като част от мотивите към въззивното решение. Тези изводи съдържат подробен анализ на събраните по делото доказателства, поотделно и в тяхната съвкупност, както и обсъждане на доводите и тезите на страните, касаещи правния спор. Разгледал е и се е произнесъл по всички оплаквания и възражения на страните, съдържащи се във въззивните жалби и в отговорите на въззивните жалби. Мотивите отразяват осъществена правораздавателна дейност по съществуването на спора.

Не е налице основанието по чл. 280, ал. 1, т. 1 ГПК за допускане до касационно обжалване на въззивното решение по петия въпрос.

Изводите на въззивния съд не противоречат на практиката на ВКС и на КС на РБ, формирана във връзка с прилагането на чл. 45 и 49 ЗЗД, чл. 39,40 и 41 КРБ и чл. 10 ЕКПЧ. Съгласно същата правата, установени в чл. 39, чл. 40 и чл. 41 от Конституцията на Република България и в чл. 10 от Европейската конвенция за правата на човека и основните свободи - право на свободно изразяване и разпространяване на мнение, право на разпространяване на информация, свобода на печата и другите средства за масова информация, не са абсолютни и неограничени. Съдържанието им не включва възможност за разпространяване на клевети, нито отправяне на обиди. Упражняването им не може да накърнява репутацията, доброто име, честта и достойнството на друго, свързано е с

редица отговорности и е допустимо да бъде обусловено от предвидени в закона, с цел защита правата и доброто име на другите, ограничения и санкции. Нарушаването на посочените граници и разпространяването на невярна информация с опозоряващ характер, както и на обидни квалификации, поражда деликтна отговорност по чл. 45 или чл. 49 ЗЗД и задължение за обезщетяване на злепоставеното лице. Гражданската отговорност за клевета и обида и реализирането ѝ е средство за защита на честта, личното достойнство, доброто име, репутацията и представлява ограничение на правото на свободно изразяване и разпространяване на мнение и на разпространяване на информация. Разгласяването на неистински позорни обстоятелства за дадено лице или приписването на престъпление представлява клевета, за която издателят на печатно или електронно издание носи отговорност, доколкото адресатът е засегнат неблагоприятно. В тежест на издателя на електронното или печатно произведение, който е ответник по иска по чл. 49 ЗЗД, е да установи верността на публикуваната информация. Това е така, защото при установяване истинността на изнесените данни искът по чл. 49 ЗЗД за присъждане на обезщетение за вреди от клевета би се явил неоснователен, а съгласно чл. 154 ГПК всяка страна е длъжна да докаже фактите, от които черпи благоприятни последици.

Липсва противоречие с посочената от касатора практика на ВКС. В случая отговорността на ответното дружество е ангажирана не за оценъчни съждения (коментар на факти) и изразени мнения в публикуваните статии, а за съдържащи се фактически твърдения: че ищцата е „свързана с криминалната престъпност“, „официално влиза и се свързва с криминалната престъпност по Черноморието и Плевен“, има „дебели връзки с ъндърграунда“, че е „забогатяла от ъндърграунд подвизите на мъжа си“, че „се е издигнала в магистратските среди по нерегламентиран начин и редица нейни съдебни решения разкриват връзка между нея и подземния престъпен свят“, че е „близка с кримиконтингента“, „ъндърграунд съдийката кака В.“, че „иска да рекетира“, „яко корумпе“, както и за адресирани към ищцата обидни изявления: „селска пръчка“, „нагло създание“.

Въззивното решение не е очевидно неправилно по смисъла на чл. 280, ал. 2, пр. 3 ГПК. Очевидната неправилност е квалифицирана форма на неправилност, която предполага наличие на видимо тежко нарушение на закона – материален или процесуален или явна необоснованост. Порокът следва да е особено тежък и да бъде констатиран от касационната инстанция без извършване на характерната за същинския касационен контрол проверка за наличие на отменителни основания за неправилност по чл. 281, т. 3 ГПК, каквато се осъществява само в случай на допускане до касационно обжалване на решението. В случая обжалваното решение не страда от пороци с такава тежест. Не е налице прилагане на закона в неговия обратен смисъл, нито е налице прилагане на отменена, неотноситима или позоваване на несъществуваща правна норма. Не са нарушени основни принципи на гражданския процес. Не е налице и очевидна необоснованост на акта, тъй като изводите на въззивния съд съответстват на събраните доказателства и не противоречат на правилата на формалната логика. Посочените в изложението пороци на решението, представляващи оплаквания за неправилност по чл. 281, т. 3 ГПК, дори и да съществуват, не са такива, че да обусловят очевидна неправилност на акта, изводима от съдържанието му.

По изложените съображения, не следва да се допуска касационно обжалване на въззивното решение по касационната жалба, подадена от „Пик Нюз“ ЕООД.

В изложението по чл. 284, ал. 3, т. 1 ГПК към касационната жалба, подадена от ищцата В. А. Ц., се поставя следният въпрос във връзка с основанието по чл. 280, ал. 1, т. 3 ГПК: има ли всеки гражданин субективно право на защита срещу противоправно посегателство върху правата му чрез предявяване на иск за премахване на публикувана в електронно медийно издание статия, съдържаща клеветнически твърдения и обиди. Налице е соченото от жалбоподателката основание за допускане касационно обжалване на въззивното решение по посочения въпрос, тъй като същият не е обсъждан в практиката на ВКС.

По изложените по-горе съображения Върховният касационен съд, състав на Първо гражданско отделение,

О П Р Е Д Е Л И:

I. НЕ ДОПУСКА, по жалбата на „Пик Нюз“ ЕООД, касационно обжалване на решение № 732 от 15. 02. 2023 г. по в. гр. д. № 15359/2021 г. на СГС, IV А състав, в частта потвърждаваща решение № 20140828 от 17. 06. 2021 г. по гр. д. № 46381/2020 г. на СРС, ГО, 32 състав, в частта, с която Пик Нюз“ ЕООД е осъдено, на основание чл. 49 ЗЗД, да заплати на В. А. Ц. сумата 24900 лв. (частична претенция от 500000 лв.) обезщетение за неимуществени вреди, причинени от клеветнически твърдения и обидни изрази, съдържащи се в следните статии, публикувани в електронното издание „Информационна агенция ПИК“, собственост на дружеството, с електронен адрес www.pik.bg: 1) „САМО В ПИК: Съдийката В., омъжена за злоещите Б., води пуча срещу Г.. Надвисва сянката на М. О. и К. К...“ - от 7.10.2019г.; 2) „КРАДЕТЕ, но цитирайте! Ето къде лъсна едно към едно статия на ПИК за скандалната съдийка В., женена за бос на Б.“ - от 10.10.2019г.; 3) „Нови данни за съдийката В., метежницата против Г. - баща ѝ бивш агент на ДС, лежал в затвора за контрабанда на цигари - от 11.20.2019г.“; 4) „ГАВРА С БЪЛГАРИЯ И ТЕМИДА: Л. П. стана уличен протестър наред В.! Шефът на ВКС опозори държавата - мъкне се по тротоарите в тога с ъндърграунд съдийката Кака В. и Н. К.“ – от 12.1.2020г., както и от клеветнически твърдения и обидни изрази, съдържащи се в публикувани в същия сайт потребителски коментари към статиите: „селска пръчка“, „иска да рекетира“, „много нагло създаване и яко корумпе“, „просто един от всичките типични български съдии - минало скрито при кадровиците, настоящето - без особена разлика с това на обикновените рекетъори, пълна безнаказаност“, ведно със законната лихва върху тази сума, считано от 25. 09. 2020 г. до окончателното ѝ изплащане.

II. ДОПУСКА, по жалбата на В. А. Ц., касационно обжалване на решение № 732 от 15. 02. 2023 г. по в. гр. д. № 15359/2021 г. на СГС, IV А състав, в частта потвърждаваща решение № 20140828 от 17. 06. 2021 г. по гр. д. № 46381/2020 г. на СРС, ГО, 32 състав, в частта, с която е отхвърлен искът на В. А. Ц. да бъде осъдено „Пик Нюз“ ЕООД да премахне от сайта на електронното издание „Информационна агенция ПИК“, собственост на дружеството, с електронен адрес www.pik.bg, следните статии, съдържащи обидни и клеветнически твърдения по отношение на ищцата: 1) „САМО В ПИК: Съдийката В., омъжена за злоещите Б., води пуча срещу Г.. Надвисва сянката на М. О. и К. К...“ - от 7.10.2019г.; 2) „КРАДЕТЕ,

но цитирайте! Ето къде лъсна едно към едно статия на ПИК за скандалната съдийка В., женена за бос на Б.“ - от 10.10.2019г.; 3) „Нови данни за съдийката В., метежницата против Г. - баща ѝ бивш агент на ДС, лежал в затвора за контрабанда на цигари - от 11.10.2019г.“; 4) „ГАВРА С БЪЛГАРИЯ И ТЕМИДА: Л. П. стана уличен протестър насред В.! Шефът на ВКС опозори държавата - мъкне се по тротоарите в тога с ъндърграунд съдийката Кака В. и Н. К.“ – от 12.1.2020г., както и публикуваните коментари към статиите, съдържащи клеветнически твърдения и обидни изрази: „селска пръчка“, „иска да рекетира“, „много нагло създаване и яко корумпе“, „просто един от всичките типични български съдии - минало скрито при кадровиците, настоящето - без особена разлика с това на обикновените рекетъори, пълна безнаказаност“

ПРЕДОСТАВЯ ВЪЗМОЖНОСТ на жалбоподателката В. А. Ц. в едноседмичен срок от съобщението да представи доказателства за внесена държавна такса в размер на 50 лв. по сметка на Върховния касационен съд на Република България, като указва, че неизпълнението в срок на тези указания е основание за връщане на касационна жалба и за прекратяване на образуваното по нея производство.

След изтичане на срока за изпълнение на горните указания делото да се докладва на председателя на отделението за насрочването му за разглеждане в открито съдебно заседание или на докладчика – за прекратяване.

Определението не подлежи на обжалване.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____